Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 17 marca 2016 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 — Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 — Urzędowe kontrole paszy i żywności — Opłaty, które mogą być pobierane przez państwa członkowskie na pokrycie kosztów spowodowanych kontrolami urzędowymi — Koszty związane ze szkoleniem pracowników pomocniczych

W sprawie C-112/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Østre Landsret (sąd apelacyjny regionu wschodniego, Dania) postanowieniem z dnia 2 marca 2015 r. r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 4 marca 2015 r., w postępowaniu

Kødbranchens Fællesråd, działający w imieniu Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S,

przeciwko

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,

Fødevarestyrelsen,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: C. Lycourgos (sprawozdawca), prezes izby, E. Juhász i K. Jürimäe, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Kødbranchens Fællesråd, działającego w imieniu Århus Slagtehus A/S, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S, przez H. Sønderby'ego Christensena, advokat,

— w imieniu Kødbranchens Fællesråd, działającego w imieniu Danish Crown A.m.b.A., Oksekødsdivisionen i Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, przez M. Honorégo i H. Djurhuusa, advokater,

* Język postępowania: duński.

— w imieniu rządu duńskiego przez C. Thorning, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez R. Holdgaard, advokat,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez H. Støvlbæka oraz D. Bianchiego, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydanie niniejszy

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz pkt 1 i 2 załącznika VI do tego rozporządzenia (Dz.U. L 165, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2004, L 191, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Kødbranchens Fællesråd (organizację wielobranżową w sektorze mięsa wołowego) działającą jako mandatariusz siedmiu ubojni, a mianowicie Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S i Vejle Eksportslagteri A/S (zwanych dalej razem „przedsiębiorstwami uboju"), a Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (ministerstwem żywienia, rolnictwa i rybołówstwa) i Fødevarestyrelsen (duńską administracją weterynaryjną i żywnościową) w przedmiocie pobierania opłat przeznaczonych na pokrycie kosztów poniesionych w ramach urzędowych kontroli pasz i żywności.

Ramy prawne

Prawo Unii

Rozporządzenie nr 854/2004

3 Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139, s. 206,; sprostowanie Dz.U. 2004, L 226, s. 83), zmienione rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158, s. 1, zwane dalej „rozporządzeniem nr 854/2004") przewiduje w art. 2 ust. 1 lit. h):

„Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

[…]

h) »pracownik pomocniczy« oznacza osobę uprawnioną, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, do działania w takim charakterze, wyznaczoną przez właściwy organ oraz pracującą pod kierunkiem i z upoważnienia urzędowego lekarza weterynarii".

4 Artykuł 5 rozporządzenia nr 854/2004 stanowi w pkt 1, 4, 5 lit. a) i 7:

„1) Urzędowy lekarz weterynarii wykonuje zadania w zakresie inspekcji w ubojniach, w zakładach przetwórstwa dziczyzny oraz w zakładach rozbioru mięsa, wprowadzających mięso świeże do obrotu, zgodnie z wymogami ogólnymi [określonymi] w załączniku I sekcja I rozdział II oraz z wymogami szczególnymi [wskazanymi] w sekcji IV, w szczególności w odniesieniu do:

[…]

[…]

4) Pracownicy pomocniczy mogą pomagać urzędowemu lekarzowi weterynarii w urzędowych kontrolach przeprowadzanych zgodnie z załącznikiem I sekcja I i II, jak określono w sekcji III rozdział I. W takim przypadku pracują oni w składzie niezależnego zespołu.

5)

a) Państwa członkowskie zapewniają, że posiadają wystarczający personel do przeprowadzania urzędowych kontroli wymaganych na podstawie załącznika I z częstotliwością określoną w sekcji III rozdział II.

[…]

7) Państwa członkowskie zapewniają, aby urzędowi lekarze weterynarii i pracownicy pomocniczy posiadali kwalifikacje i odbywali szkolenia zgodnie z załącznikiem I sekcja III rozdział IV”.

5 Załącznik I do rozporządzenia nr 854/2004 dotyczy mięsa świeżego i obejmuje w szczególności sekcję I wymieniającą zadania w zakresie audytu kontroli i inspekcji spoczywające na urzędowym lekarzu weterynarii oraz sekcję III, zatytułowaną „Obowiązki zakresie kontroli i jej częstotliwość”.

6 Sekcja III załącznika I do rozporządzenia nr 854/2004 obejmuje rozdział I, zatytułowany „Pracownicy pomocniczy”, który stanowi, że „[p]racownicy pomocniczy mogą pomagać urzędowemu lekarzowi weterynarii w wykonywaniu wszystkich zadań, z zastrzeżeniem poniższych ograniczeń oraz szczegółowych zasad ustanowionych w sekcji IV”. Ta sama sekcja obejmuje rozdział III, zatytułowany „Udział personelu ubojni”, który przewiduje, że państwa członkowskie mogą zezwolić personelowi ubojni na przejęcie czynności pracowników pomocniczych w zakresie kontrolowania produkcji mięsa drobiowego i króliczego.

7 Wspomniana sekcja III obejmuje również rozdział IV, zatytułowany „Kwalifikacje zawodowe”. Litera B tego rozdziału, dotycząca „Pracowników pomocniczych”, stanowi:

„1. Właściwy organ może mianować [jako] pracowników pomocniczych jedynie osoby, które przeszły przeszkolenie i zaliczyły test […].

[…]

6. Pracownicy pomocniczy aktualizują swoją wiedzę i posiadają aktualne informacje o nowych rozwiązaniach poprzez podejmowanie systematycznego szkolenia ustawicznego oraz śledzenie literatury fachowej. Pracownik pomocniczy podejmuje, tam, gdzie jest to możliwe, coroczne szkolenie ustawiczne.

[…]”.

Rozporządzenie nr 882/2004

8 Motywy 6, 11, 12 i 32 rozporządzenia nr 882/2004 brzmią następująco:

„(6) Państwa członkowskie powinny egzekwować prawo paszowe i żywnościowe, reguły dotyczące zdrowia zwierząt i ich dobrostanu oraz monitorować i sprawdzać, czy właściwe wymagania w tym zakresie są spełniane przez podmioty gospodarcze na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji. Do tego celu powinny być organizowane kontrole urzędowe.

[…]

(11) Organy właściwe w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych powinny spełniać szereg kryteriów operacyjnych, tak aby zapewnić bezstronność oraz skuteczność takich kontroli. Organy te powinny dysponować dostateczną liczbą wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników oraz posiadać odpowiednie urządzenia i sprzęt, aby wykonywać swoje obowiązki prawidłowo.

(12) Kontrole urzędowe powinny być przeprowadzane przy wykorzystaniu właściwych technik opracowanych w tym celu, łącznie z rutynowym nadzorem i bardziej intensywnymi kontrolami, takimi jak inspekcje, weryfikacje, audyty, pobieranie próbek i ich badanie. Prawidłowe stosowanie tych technik wymaga właściwego przeszkolenia pracowników przeprowadzających kontrole urzędowe. Szkolenie jest również niezbędne w celu zapewnienia, aby właściwe organy podejmowały decyzje w jednolity sposób, w szczególności w odniesieniu do stosowania zasad analizy zagrożeń i krytycznych punktów kontroli (HACCP).

[…]

(32) Należy zapewnić dostępność odpowiednich środków finansowych przeznaczonych na organizowanie kontroli urzędowych. Dlatego właściwe organy państw członkowskich powinny mieć możliwość nakładania opłat i należności w celu pokrycia kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych. W ramach tego procesu właściwe organy państw członkowskich będą miały swobodę w ustalaniu opłat i należności jako kwoty ryczałtowe w oparciu o poniesione koszty oraz biorąc pod uwagę szczególną sytuację przedsiębiorstw. W przypadku gdy opłaty są nakładane na podmioty gospodarcze, należy stosować wspólne zasady. Jest zatem właściwe ustanowienie kryteriów służących określaniu poziomu opłat za inspekcje […]”.

9 Artykuł 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 882/2004 stanowi:

„Niniejsze rozporządzenie ustanawia ogólne zasady wykonywania kontroli urzędowych mających na celu sprawdzenie zgodności z regułami ukierunkowanymi w szczególności na:

a) zapobieganie, eliminowanie lub ograniczanie dopuszczalnych poziomów zagrożenia ludzi i zwierząt, bezpośrednio lub poprzez środowisko naturalne”.

10 Artykuł 3 ust. 1 tego rozporządzenia wymienia ogólne zobowiązania spoczywające na państwach członkowskich w odniesieniu do organizacji kontroli urzędowych i wymaga w szczególności, aby te kontrole „były przeprowadzane regularnie w oparciu o zagrożenie oraz z właściwą częstotliwością, tak aby osiągnąć cele” tego rozporządzenia, uwzględniając elementy określone w tym przepisie.

11 Artykuł 6 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe”, jest sformułowany następująco:

„Właściwy organ zapewnia, aby każdy z jego pracowników przeprowadzający kontrole urzędowe:

a) otrzymał, w zakresie swoich kompetencji, odpowiednie szkolenie umożliwiające mu wypełnianie obowiązków w sposób kompetentny oraz przeprowadzanie kontroli urzędowych w spójny sposób. Szkolenie to obejmuje odpowiednie dziedziny określone w załączniku II rozdział I;

b) uaktualniał wiedzę w dziedzinach swoich kompetencji oraz w miarę konieczności otrzymywał regularne szkolenia dodatkowe,

[…]”.

12 Artykuł 26 tego samego rozporządzenia przewiduje:

„Państwa członkowskie zapewniają odpowiednie środki finansowe w celu zagwarantowania niezbędnego personelu oraz inn[ych] środk[ów] na kontrole urzędowe, osiągnięte wszelkimi sposobami uznanymi za właściwe, w tym poprzez ogólne opodatkowanie lub poprzez ustanowienie opłat lub należności”.

13 Zgodnie z art. 27 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 882/2004:

„1. Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności mające na celu pokrycie kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych.

[…]

4. Opłaty pobrane do celów kontroli urzędowych zgodnie z ust. 1 lub 2:

a) nie są wyższe od kosztów poniesionych przez odpowiedzialne właściwe organy w odniesieniu do kwestii wymienionych w załączniku VI”.

14 Załącznik VI do rozporządzenia nr 882/2004 przewiduje, że kryteria, które należy uwzględnić przy obliczaniu opłat, to:

„1. Wynagrodzenia pracowników zaangażowanych w kontrole urzędowe.

2. Koszty dotyczące pracowników zaangażowanych w kontrole urzędowe, w tym urządzenia, narzędzia, wyposażenie, szkolenie, koszty podróży i związane z podróżą.

3. Koszty analizy laboratoryjnej i pobierania próbek”.

Prawo duńskie

15 Paragraf 1 bekendtgørelse nr. 1455 af 13. december 2006 om uddannelsen til tilsynstekniker inden for kontrol med animalske produkter (rozporządzenia ministerialnego nr 1455 z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie szkolenia techników do spraw kontroli w dziedzinie kontroli produktów pochodzenia zwierzęcego, zwanym dalej „rozporządzeniem ministerialnym nr 1455/2006”) stanowi.

„Celem szkolenia jest wyposażenie jego absolwenta w kwalifikacje do asystowania, pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii i na jego odpowiedzialność, w wykonywaniu konkretnych zadań przy kontrolach przeprowadzanych w ubojniach, zakładach przetwórstwa dziczyzny i zakładach rozbioru

mięsa, które prowadzą sprzedaż mięsa świeżego (zob. [rozporządzenie nr 854/2004]). Absolwent szkolenia uzyskuje także kwalifikacje do przeprowadzania, na odpowiedzialność urzędowego lekarza weterynarii, kontroli drobiu przeznaczonego na ubój".

16 Paragraf 2 rozporządzenia ministerialnego nr 1455/2006 przewiduje:

„1. Szkolenie ma postać szkolenia zawodowego w niepełnym wymiarze czasu pracy, które jest oferowane jako szkolenie powszechnie dostępne przez instytucje upoważnione do tego przez ministra edukacji.

2. Szkolenie ma wymiar 36 tygodni w pełnym wymiarze czasu, z czego 16 tygodni obejmują zajęcia praktyczne.

[…]".

17 Paragraf 3 rozporządzenia ministerialnego nr 1455/2006 brzmi następująco:

„1. Organizator szkolenia może dopuścić do udziału w nim kandydatów, którzy posiadają stosowne wykształcenie zawodowe lub trzyletnie doświadczenie zawodowe.

2. Warunkiem przystąpienia do szkolenia jest zawarcie umowy o staż miedzy kandydatem a duńską regionalną jednostką administracji weterynaryjnej i żywnościowej (Fødevareregion)".

18 Paragraf 1 rozporządzenia ministerialnego nr 1649 z dnia 27 grudnia 2013 r. dotyczącego między innymi uiszczania opłat za kontrolę żywności, pasz i żywych zwierząt (bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v., zwanego dalej „rozporządzeniem ministerialnym nr 1649/2013") przewiduje:

„Niniejsze rozporządzenie reguluje uiszczanie opłat służących finansowaniu kontroli i innych zadań – w tym inspekcji, wydawania pozwoleń, sprawozdawczości, certyfikacji i analiz – dotyczących produktów spożywczych, pasz, zwierząt żywych, zakładów, wyposażenia, produktów, w tym produktów nieprzeznaczonych do spożycia i produktów niepochodzących od zwierząt. Rozporządzenie reguluje także uiszczanie opłat służących finansowaniu wspierania wywozu".

19 Artykuł 3 ust. 5 rozporządzenia ministerialnego nr 1649/2013 stanowi:

„Przedsiębiorstwa upoważnione do prowadzenia działalności w zakresie uboju na podstawie przepisów dotyczących żywności, które nie podlegają art. 23, są zobowiązane do zapłaty za kontrole przeprowadzone duńską administrację weterynaryjną i żywnościową (Fødevarestyrelsen), zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału".

20 Zgodnie z art. 4 rozporządzenia ministerialnego nr 1649/2013:

„1. Kwota, o której mowa w § 3, jest obliczana na podstawie ustalonych bezpośrednich i wspólnych kosztów kontroli.

2. Bezpośrednie koszty kontroli dotyczące każdego przedsiębiorstwa obejmują w szczególności wynagrodzenia personelu przeprowadzającego kontrole, koszty laboratoryjnych analiz próbek i administracyjne koszty ogólne związane z przeprowadzeniem kontroli w danym przedsiębiorstwie.

[…]

4. Następujące koszty wspólne są rozdzielane między poszczególne przedsiębiorstwa proporcjonalnie do bezpośrednich kosztów kontroli danego przedsiębiorstwa:

[…]

3) Koszty związane z uczestnictwem personelu przeprowadzającego kontrole w szkoleniu ustawicznym i uzupełniającym, w tym w szkoleniu techników do spraw kontroli przeznaczonym dla personelu, który został zatrudniony w celu odbycia szkolenia.

[…]".

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

21 Od roku 2000 wszystkie duńskie ubojnie zobligowane są do uiszczania opłat z tytułu kontroli mięsa, których wysokość uwzględnia wydatki na szkolenie techników do spraw kontroli poniesione przez duńską administrację weterynaryjną i żywnościową. Wcześniej pokrywanie tych wydatków odbywało się w ramach różnych systemów, z których jeden polegał na wpisaniu tychże wydatków do budżetu państwa jako wydatków publicznych.

22 Osoby, które zamierzają odbyć szkolenie technika do spraw kontroli w sektorze żywności są zatrudniani przez duńską administrację weterynaryjną i żywnościową w ramach stosunku pracy na czas określony jako „asystenci do spraw kontroli". Ich zatrudnienie jest uzależnione od odbycia szkolenia w wymiarze 36 tygodni. Jak wynika z postanowienia odsyłającego, asystenci do spraw kontroli nigdy nie wypełniali wcześniej zadań kontroli mięsa, ale mimo to muszą wykazać odpowiednie doświadczenie obejmujące okres trzech lat lub odpowiednie wyszkolenie jako rzeźnik, masarz lub jeliciarz, aby zostać dopuszczonym do tego szkolenia. W toku tego szkolenia na technika muszą przejść staż w ubojni a następnie zdać test, aby mogli zostać zatrudnieni jako technicy do spraw kontroli. Mogą zostać wówczas przydzieleni do różnych ubojni w ramach kontroli mięsa.

23 Z okoliczności faktycznych ustalonych przez sąd odsyłający wynika, że całkowity koszt tego szkolenia, w szczególności wynagrodzeń wypłacanych szkolonym osobom, jest dzielony między ubojnie, w tym te, do których nie przydzielono żadnego technika do spraw kontroli lub do których przydzielono ograniczoną liczbę techników. Ubojnie są zobowiązane do pokrywania, poza kosztami wspólnymi, wszystkich kosztów związanych ze szkoleniem nowych techników do spraw kontroli, nawet w odniesieniu do kandydatów, którzy nie przejdą pomyślnie testu kwalifikującego do zatrudnienia ich w charakterze techników do spraw kontroli. Wspomniane przedsiębiorstwa są również zobligowane do płacenia za asystentów, którzy są zatrudnieni przez duńską administrację weterynaryjną i żywnościową jako przeszkoleni technicy do spraw kontroli na innych stanowiskach niż kontrola mięsa lub poza tą administracją. Ponadto każda ubojnia musi pokrywać koszty szkolenia nowych techników do spraw kontroli, niezależnie od tego, czy zostaną oni w niej zatrudnieni.

24 W dniu 5 stycznia 2009 r. organizacja wielobranżowa w sektorze mięsa wołowego jako mandatariusz siedmiu duńskich ubojni wniosła skargę mającą na celu to, by ministerstwo żywienia, rolnictwa i rybołówstwa uznało, że przy ustalaniu opłaty pobieranej celem pokrycia kosztów spowodowanych kontrolami urzędowymi nie można uwzględniać ani wydatków na szkolenie osób zatrudnionych w ramach szkolenia techników do spraw kontroli, ani wynagrodzeń wypłaconych w trakcie tego szkolenia. Strona skarżąca domaga się także zwrotu wszelkich opłat, które mogły zostać pobrane niezgodnie z prawem.

25 Sąd odsyłający uważa, że do rozstrzygnięcia przedłożonego mu sporu niezbędna jest wykładnia rozporządzenia nr 882/2004 celem określenia, czy wynagrodzenia i koszty związane ze szkoleniem nowych techników do spraw kontroli mogą być uwzględniane przy obliczaniu kwoty opłat pobieranych z tytułu kontroli mięsa.

26 Zdaniem sądu odsyłającego z motywu 32, a także art. 26 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli wynika, że państwa członkowskie mogą zdecydować, że koszty kontroli urzędowych będą finansowane z opłat. Artykuł 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli stanowi jednak, że koszty finansowane za pośrednictwem opłat nie mogą przewyższać kosztów poniesionych przez odpowiedzialne właściwe organy w odniesieniu do kwestii wymienionych w załączniku VI.

27 W tych okolicznościach Østre Landsret (sąd apelacyjny regionu wschodniego) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenie nr 882/2004 w związku z pkt 1 i 2 załącznika VI do tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że przy ustalaniu opłat pobieranych od przedsiębiorstw w sektorze żywności państwa członkowskie nie mogą uwzględniać w ramach wskazanych opłat kosztów wynagrodzeń i szkolenia osób zatrudnionych w sektorze publicznym w celu odbycia szkolenia spełniającego wymogi nałożone na pracowników pomocniczych mocą rozporządzenia nr 854/2004, które to osoby nie wykonują jednak zadań związanych z kontrolą mięsa przed dopuszczeniem do owego szkolenia ani w trakcie jego trwania?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

28 Swoim pytaniem sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 882/2004 oraz pkt 1 i 2 załącznika VI do niego należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, by państwa członkowskie przy ustalaniu kwoty opłat do celów kontroli urzędowych pobieranych od przedsiębiorstw sektora żywności uwzględniały w nich kwotę wydatków związanych z wynagrodzeniami i szkoleniem osób, które odbywają obowiązkowe szkolenie podstawowe pracownika pomocniczego, a nie wypełniają zadań z tytułu kontroli mięsa ani przed, ani w trakcie tego szkolenia.

29 Na wstępie należy wspomnieć, że zgodnie z art. 5 pkt 1 i 4 rozporządzenia nr 854/2004, jak też z sekcjami I i III załącznika I do niego, urzędowi lekarze weterynarii wykonują zadania w zakresie inspekcji i kontroli w ubojniach i mogą im asystować pracownicy pomocniczy. Ponadto z rozdziału III sekcji III tego załącznika wynika, że w pewnych konkretnych przypadkach personel ubojni może zostać upoważniony do wykonywania czynności wyspecjalizowanych pracowników pomocniczych.

30 Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004 przewiduje, że „[p]aństwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności mające na celu pokrycie kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych”. W tym względzie ust. 4 lit. a) tego artykułu precyzuje, że opłaty te „nie są wyższe od kosztów poniesionych przez odpowiedzialne właściwe organy w odniesieniu do kwestii wymienionych w załączniku VI”, który to załącznik wymienia w szczególności wynagrodzenia pracowników zaangażowanych w kontrole urzędowe i dotyczące tego koszty, w tym „szkolenie”.

31 Należy stwierdzić w tym względzie, że wbrew temu, co utrzymuje rząd duński, art. 27 rozporządzenia nr 882/2004 nie pozostawia państwom członkowskim zakresu uznania w odniesieniu do kryteriów podlegających uwzględnieniu celem obliczenia kwoty opłat.

32 Prawodawca unijny przyjął bowiem w celu walki z zakłóceniami konkurencji zharmonizowane normy dotyczące kontroli urzędowych, odnoszące się w szczególności do różnych elementów, które mogą być brane pod uwagę przy ustalaniu opłat przeznaczonych na pokrycie kosztów kontroli urzędowych (zob. podobnie wyrok Komisja/Niemcy, C-270/07, EU:C:2009:168, pkt 42).

33 W tym kontekście wyraźnie wynika z brzmienia art. 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 882/2004, przypomnianego w pkt 30 niniejszego wyroku, że załącznik VI do tego rozporządzenia wymienia w sposób wyczerpujący elementy, które mogą być brane pod uwagę przy obliczaniu kwoty opłat związanych z kontrolami urzędowymi prowadzonymi w ubojniach.

34 Należy zaznaczyć, że wersje językowe rozporządzenia nr 882/2004 różnią się w zakresie użytych w załączniku VI sformułowań określających kategorie osób, których koszty mogą być pokryte opłatami. I tak rozporządzenie to w wersjach w języku niemieckim („des für die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals") i francuskim („personnel chargé des contrôles officiels") mówi o personelu, który prowadzi kontrole, podczas gdy w wersjach angielskiej („staff involved in the official controls") i włoska („personale partecipante ai controlli ufficiali") używa sformułowania, które mogłoby dotyczyć szerszego kręgu osób. Co się tyczy wersji duńskiej tego rozporządzenia, pkt 1 wspomnianego załącznika wskazuje, że z opłat mogą być finansowane wynagrodzenia personelu, który prowadzi kontrole urzędowe („lønninger til personale, der udfører offentlig kontrol"), podczas gdy w pkt 2 tego załącznika wskazano, używając sformułowania o szerszym sensie, że mogą być finansowane koszty personelu związane z kontrolami urzędowymi („personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol").

35 Rząd duński utrzymuje w swoich uwagach, że stopień udziału w kontrolach nie jest opisany w żadnej z wersji językowych załącznika VI do rozporządzenia nr 882/2004, i uważa, że załącznik nie wyklucza finansowania przez państwo członkowskie kosztów szkolenia pomocników kontroli z opłaty, nawet jeżeli koszty te nie są ponoszone na rzecz osób, które rzeczywiście i bezpośrednio wykonują kontrole.

36 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sformułowania użytego w jednej z wersji językowych przepisu prawa Unii nie można traktować jako jedynej podstawy jego wykładni lub przyznawać mu w tym zakresie pierwszeństwa względem innych wersji językowych. Przepisy prawa Unii należy bowiem interpretować i stosować w sposób jednolity w świetle wersji sporządzonych we wszystkich językach Unii. W przypadku rozbieżności między różnymi wersjami językowymi aktu prawnego Unii dany przepis należy interpretować z uwzględnieniem ogólnej systematyki i celu uregulowania, którego stanowi część (wyrok Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, pkt 31 i przytoczone tan orzecznictwo).

37 W niniejszym wypadku celem rozporządzenia nr 882/2004, wynikającym z jego art. 1, jest w szczególności zapobieganie, eliminowanie lub ograniczanie dopuszczalnych poziomów zagrożenia ludzi i zwierząt poprzez prowadzenie kontroli urzędowych. Artykuł 3 tego rozporządzenia stanowi, że państwa członkowskie czuwają nad tym, by kontrole były przeprowadzane regularnie.

38 Poza tym z motywów 11 i 32 rozporządzenia nr 882/2004 wynika, że właściwe organy państw członkowskich, aby prawidłowo wypełnić swoje zobowiązania, powinny dysponować dostateczną liczbą wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników i powinny mieć możliwość nakładania opłat i należności w celu pokrycia kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych.

39 W tym względzie należy zaznaczyć, że podczas gdy art. 26 rozporządzenia nr 882/2004 przewiduje zarówno wykorzystanie ogólnego opodatkowania, jak i ustanowienie opłat lub należności w celu zagwarantowania „niezbędnego personelu oraz inn[ych] środk[ów] na kontrole urzędowe", art. 27 tego rozporządzenia mówi jedynie o opłatach i należnościach i w ust. 1 zezwala państwom członkowskim jedynie na ich pobieranie tylko na „pokrycie kosztów poniesionych w ramach kontroli urzędowych". Z powyższego wynika, że opłaty mogą być przeznaczone tylko na pokrycie kosztów obciążających państwa członkowskie, wynikających rzeczywiście z prowadzenia kontroli w przedsiębiorstwach sektora spożywczego i że nie mają one na celu obciążenia przedsiębiorstw tego sektora kosztem początkowego szkolenia tego personelu.

40 W konsekwencji załącznik VI do rozporządzenia nr 882/2004, do którego odsyła art. 27 tego rozporządzenia, należy interpretować jako dotyczący wyłącznie wynagrodzeń i kosztów osób, które rzeczywiście biorą udział w wykonywaniu kontroli urzędowych.

41 Poza tym należy przypomnieć w tym względzie, że kontrole te, jak zaznaczono w pkt 29 niniejszego wyroku, są prowadzone normalnie przez urzędowych lekarzy weterynarii, którym mogą asystować jedynie pracownicy pomocniczy lub w niektórych konkretnych przypadkach personel ubojni.

Z żadnego przepisu rozporządzenia nr 854/2004 nie wynika, by osoby, które odbywają obowiązkowe szkolenie podstawowe na pracownika pomocniczego, mogły uczestniczyć w trakcie tego szkolenia w prowadzeniu kontroli urzędowych.

42 Na zadane pytanie trzeba zatem odpowiedzieć, że art. 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 882/2004, jak też pkt 1 i 2 załącznika VI do tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się temu, by państwa członkowskie ustalając kwotę opłat pobieranych od przedsiębiorstw sektora spożywczego, włączały do niej wydatki związane z obowiązkowym szkoleniem podstawowym pracowników pomocniczych.

W przedmiocie kosztów

43 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz pkt 1 i 2 załącznika VI do tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się temu, by państwa członkowskie ustalając kwotę opłat pobieranych od przedsiębiorstw sektora spożywczego, włączały do niej wydatki związane z obowiązkowym szkoleniem podstawowym pracowników pomocniczych.

Podpisy